

РЕШЕНИЕ

№ 5472

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **7985** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 ал.1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „А. Т. Е.“ ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление С., [улица] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220320001908-091-001 от 14.01.2021г. издаден от Ф. С. Й., началник сектор възложил ревизията и от Т. Н. В. -главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, В ЧАСТТА му потвърдена с РЕШЕНИЕ №695 от 29.04.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“, с който ревизионен акт са установени задължения по ЗДДС за непризнато участие на ревизираното лице като посредник в тристранни операции общо в размер на 218 874,79лв., в т.ч. за ДДС в размер на 177 296,01 лв. и лихви - 41 578,78лв..

По изложените в жалбата съображения за материална и процесуална незаконосъобразност на РА, както необоснованост и немотивираност, в оспорената част –се моли същата да се уважи. На първо място се твърди, че не е връчено уведомление по чл.17, ал.1, т.2 от ДОПК за това, че доставките няма да се третират като тристранни, с което е нарушено правото на защита на РЛ. Няма и протокол за присъединяване на събраните доказателства от италианската данъчна администрация. С оглед изложеното – се сочи, че те не е следвало да се приемат за годни доказателства. На следващо място –се твърди, че органите по приходите не са доказали твърденията си за липса на тристранни сделки. Визира се, че няма и относими мотиви. Това, че чуждестранното дружество няма офис, реално не извършва дейност –се изтъква, че не може да е основание за непризнаване на доставките, тъй като е недопустимо разширителното тълкуване на нормите на ДОПК и ЗДДС.

Посочва се, че потвържденията съдържат изискуемите се реквизити. Не трябва в тях да има рег.номер на превозното средство, както и лицето предало автомобилите, тъй като автомобилите са транспортирани на самоход лично от РЛ. За съмненията в подписите на потвържденията – се сочи, че е следвало от органите по приходите да се изследва наложно този факти. Подчертава се, че е достатъчно, че е доказано плащането. Има позоваване на удостоверение №433200-39571-1 от 09.04.2021г. издадено от МВР като официален документ, че автомобилите никога не са били регистрирани на територията на РБ. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебното производство жалбата се поддържа от адв.Ж.. Представя се и списък с разноси.

Ответната страна, чрез юрк.К. –оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО ЪСОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 06.07.2021г. по отношение на връчено решение №695/29.04.2021г. –на 22.06.22г.-л.21- е в срок, поради което следва да се разгледа по съществуто й.

Във връзка с изложеното съдът установява следното:

В производството пред ответника:

Същото е започнало със заповед за възлагане на ревизия №Р-22220320001908-020-001/02.04.2020г., връчена на 09.04.2020г., издадена от Р. Г. Я., в качеството на заместник на Ф. С. Й., и двамата на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощени със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.03.2018г. до 31.03.2019г.. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22220320001908-020-002/09.07.2020г., издадена от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството си на заместник на Ф. С. Й., е определен срок за приключване на ревизията до 07.08.2020г.. Със ЗИЗВР №Р-22220320001908-020-003 от 06.08.2020г., издадена от Ф. С. Й., е определен срок за приключване на ревизията до 04.09.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220320001908-092-001/24.11.2020г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22220320001908-091-001/14.01.2021г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е връчен на 09.02.2021г. по електронен път.

С РА са установени задължения за ДДС в размер на 177 296,01лв. и лихви в размер на 41 578,78лв.. Същите произтичат от извършени корекции на декларираните резултати за данъчни периоди м. 03, м. 04, м. 05, м. 07, м. 08, м. 10, м. 11.2018г. и м. 02.2019г. вследствие на допълнително начислен ДДС на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС по декларираните тристранни операции, за които органите по приходите са приели, че не са изпълнени условията по чл.62, ал. 5 от ЗДДС. За ревизираните периоди [фирма] е декларирало единствено доставки като посредник в тристранни операции по чл.15 от ЗДДС при търговия с леки автомобили втора употреба на територията на ЕС.

В хода на ревизията на дружеството са връчени три ИПДПОЗЛ, с които са изискани първични и вторични счетоводни и търговски документи за ревизираните периоди, банкови и касови документи, писмени обяснения относно начина на осъществяване на доставките. Исканите документи са представени.

В представени писмени обяснения е посочено, че след намиране на желаните от клиента автомобили, на него му се изпраща адрес в Х., от където ги получава. Като посредник в тристранна операция [фирма] получава за всяка продажба комисионна. За да избегне нелоялни търговски практики дружеството префактурира продадените автомобили и по този начин прекъсва връзката между неговия доставчик и клиента. Кoresпонденцията се води по интернет и W.'s Up. Дружеството не притежава собствени автомобили или други ДМА и не отчита разходи във връзка с тях. Няма наети активи, както и лица по трудови правоотношения. След заплащане на стоките придобиващият ги товари на автовози от автопарка на прехвърлителя и ги транспортира за своя сметка до търговския си обект.

Установено е, че за ревизираните периоди [фирма] няма декларирани извършени облагаеми доставки със ставка на ДДС 20% с място на изпълнение на територията на страната. Съгласно декларираното в дневник продажби, подадени V. декларации и представените при ревизията документи, дружеството извършва като посредник тристранни операции съгласно чл.15 от ЗДДС. Автомобилите се купуват от юридически лица в Х., регистрирани по ДДС в Х., като на място се продават на H. S. C. G., VIN H., регистрирано по ДДС в У. и на S. A. DI A. EL H. C., VIN IT03632590125, регистрирано по ДДС в Италия, които са единствени клиенти. Констатирано е, че придобиващите са с валидна регистрация по ДДС в У., съответно в Италия. Съгласно дадените обяснения, стоките по тристранните операции се съхраняват в автопарка на прехвърлителя до приемането им от придобиващия. Датата на придобиване на стоката от придобиващия съответства на датата на издаване на фактурата от ревизираното лице. Разплащанията - както към прехвърлителя, така и от придобиващия, са извършвани в брой, за което не са представени доказателства. За лице, което е извършвало плащанията е посочен управителят на [фирма] – H. M.. Декларирано е, че от страна на придобиващия S. A. D. L., регистриран по ДДС в Италия, разплащанията е извършил A. El H. C., в качеството на управител. От страна на придобиващият H. S. C. G. L..., регистриран по ДДС в У., разплащанията е извършил R. I. - управител.

В издадените фактури към придобиващите [фирма] не е начислило данък, а като основание за неначисляване на ДДС е вписано чл.69, ал. 2 и чл.114, ал. 3 от ЗДДС.

Ревизираното дружество е отразило доставките с придобиващите в кл.18 в подаваните СД по ДДС „Данъчна основа на доставки по чл. 69, ал. 2 ЗДДС, вкл. доставките при условията на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на друга държава членка, както и на доставки като посредник в тристранна операция“. Дружеството е представило потвърждения от придобиващите. За декларираните в дневник продажби доставки към придобиващите, [фирма] е подавало V. декларации. В подадените СД по ДДС и дневник за покупките за ревизирания период [фирма] не е декларирало получени доставки от прехвърлители.

Дружеството е представило издадени фактури от прехвърлителите B. A.'S B.V., VIN NL857112946B01, E. B.V., VIN NL857134401B01, A. S. V.O.F., VIN NL 811190109F01, NL C. G. B.V., VIN NL8571250440B01. Във фактурите продаваните автомобили са описани по марка, модел и номер на шаси. Прехвърлителите са с

валидна регистрация по ДДС в Н.. Фактурите са намерили отражение в счетоводството на ревизираното лице.

Извършена е справка във V. системата за съпоставка на декларираните доставки от прехвърлители и декларираните доставки от ревизираното лице, при която е констатирано, че [фирма] не е декларирано получени доставки. Декларираните доставки от E. B.V. и NL C. G. B.V. за ревизираните периоди съвпадат с осчетоводените и представени фактури от ревизираното лице.

От B. A.'S B.V. са декларираните доставки в размер на 237 650,00 евро, а [фирма] е осчетоводило доставки и е представило фактури за 224 100,00 евро.

За P. A. B.V., VIN NL823135202B01, и N. & L. BV, VIN NL823522064B02, е установено, че са декларирали доставки към българското дружество, но [фирма] не е представило фактури от същите и не е осчетоводило получени доставки.

Във връзка с установените несъответствия с връчено ИПДПОЗЛ от [фирма] -са изискани писмени обяснения. В отговор, ревизираното дружество е посочило, че не е имало търговски сделки с P. A. B.V. и N. & L. BV. По отношение на B. A.'S B.V. ревизираното лице е посочило, че като посредник в тристранни операции със същия прехвърлител е налице разлика в размер на 13 550 евро, във връзка с което е изпратило искане до контрагента да предостави всички издадени фактури. Посочено е, че при установяване на недеklarирани и неосчетоводени фактури, същите ще бъдат включени в регистър за покупките за м.10.2020г.. До приключване на ревизията такива фактури не са представени.

Органите по приходите са констатирани, че [фирма] като посредник в тристранни операции е представило документите, които съгласно чл. 9, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 3 от ППЗДДС са необходими за доказване на обстоятелствата по чл.62, ал. 5 от ЗДДС, но представените потвърждения не съответстват на изискванията на чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС. Представени са фактури, издадени от прехвърлителите, в които е посочен идентификационния номер по ДДС на посредника, издадените от ревизираното лице фактури към придобиващите в тристранните операции с вписан номер по ДДС на придобиващия в страната, където стоките пристигат, V. декларации, в които са декларираните доставките към придобиващите, писмени потвърждения от придобиващите.

Посочено е, че разпоредбата на чл.9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС изисква в писменото потвърждение от придобиващия в тристранната операция удостоверяващо, че стоките са получени, да са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките и длъжностното му качество, или в случаите на транспорт на стоки чрез куриерска услуга - номер на товарителница.

Съгласно констатациите в РА, всички потвърждения са подписани от неизвестно лице, като в тях няма посочено място на получаване на стоката, марка, регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспорта и име на лицето, предало стоките.

Констатирано е, че подписите на придобиващ за H. STONE C. G. K. F. TБRSASBG – У. в потвържденията за фактури от №516 до №527 са идентични на подписите в потвържденията за придобиващ S. A. DI A. EL H. C. – Италия за фактури от № 528 до № 538. Същото се отнася и за потвърждения за фактури от № 512 до №514, издадени от контрагент от У. с тези за фактури №548 и №563, издадени от контрагент

от Италия.

Съгласно справка за съпоставени данни за В. и получени услуги, декларирани от чужди търговци и данни от V. декларациите, подадени от български задължени лица (на ниво L2, в евро), унгарският търговец H. S. C. G. KORLBOLT F. TERSASBG не е декларирал получени доставки от [фирма] за ревизираните периоди.

В получен отговор на запитване от българската данъчна администрация, S. референтен номер VAT_BG_032911_IT_260358_20200715_AF_RI_R от Италия отнасящо се за друго задължено лице във връзка с декларирани от него продажби към S. A. D. от италианската данъчна администрация е посочено, че „Дружеството S. A. DI A. EL H. C. е обект на разследване, защото се счита за липсващ търговец. Италианското дружество няма помещения или оборудване или стоки, необходими за извършване на предприемаческа дейност, и няма реално седалище на дружеството“. В S., референтен номер VAT_IT_16_2019_LEO_BG_031470_20191031_G_RI_R и S., референтен номер VAT_IT_144_19_CJA_BG_031447_20191106_G_RI_PR относно S. A. DI A. EL H. C. от италианската администрация е посочено, че търговецът няма фактури, няма офис и помещения на фирмата и няма платени данъци в Италия.

Органите по приходите са заключили, че липсват доказателства за извършени от [фирма] тристранни операции, в качеството на посредник с придобиващи H. S. C. G. KORLBOLT F. TERSASBG - У. и S. A. DI A. EL H. C. – Италия.

При така установеното е прието, че поради недоказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС мястото на изпълнение е на територията на страната и данъкът е изискуем от посредника в тристранната операция.

На основание чл.62, ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС са установени задължения, в резултат на начислен данък върху добавената стойност за м. 03, м. 04, м. 05, м. 10, м. 11.2018г. и м. 02.2019г. общо в размер на 177 296,01лв.

Посочено е, че правото на приспадане на данъчен кредит на ревизираното лице по обсъжданите В. не е признато. Органите по приходите са констатирани, че в дневниците за покупки за ревизираните периоди на дружеството не са включени фактури за придобити стоки от доставчици от ЕС. Съгласно чл. 113, ал. 12 от ППЗДДС регистрираното лице-посредник в тристранна операция отразява фактурата, издадена от прехвърлителя в тристранната операция в дневника за покупките за данъчния период, през който е включил съставената издадена от него фактура за доставката към придобиващия в тристранната операция в дневника си за продажбите. Тази данъчна основа не участва при определянето на резултата за периода.

След извършените корекции на декларираните резултати за периодите м. 03, м. 04, м. 05, м. 10, м. 11.2018г. и м. 02.2019г. с РА е установен ДДС за внасяне в размер на 177 296,01 лв., ведно с лихви в размер на 41 578,78 лв.

Жалбоподателят е оспорил РА вкл. е представил удостоверение с рег. №43320039571/09.04.2021г., издадено от МВР, СДВР, отдел „Пътна полиция“, съгласно което в централна база на АИС-КАТ към 24.03.2021г. няма данни посочените в искането на [фирма] 64 бр. МПС да са били или да са регистрирани на името на дружеството, както и на територията на Република Б.. Приложена е справка за МПС по марка и номер на рама.

Ответникът не е споделил изложеното в жалбата и е приел констатациите в РА. Посочил е, че легалната дефиниция за тристранна операция се съдържа в чл. 15 ЗДДС, определящ я като доставка на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в

три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия:

1. регистрирано лице в държава членка А прехвърлител извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б посредник, което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В придобиващ;
2. стоките се транспортират директно от А до В;
3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В;
4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката.

В тази връзка е посочил, че по аргумент от чл. 17, ал. 3 ЗДДС, мястото на изпълнение при доставка на стока от посредник в тристранна операция до придобиващ в тристранна операция - е държавата членка, където придобиващият в тристранната операция е регистриран за целите на ДДС.

Нормата на чл.62, ал. 5 ЗДДС сочи, че независимо от ал.2, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, когато са налице едновременно следните условия:

1. посредникът в тристранна операция придобива стоките под идентификационния си номер по чл. 94, ал. 2;
2. лицето по т. 1 осъществява последваща доставка на стоките до придобиващия в тристранната операция;
3. лицето по т. 1 издаде фактура за доставката по т. 2, отговаряща на изискванията на чл. 114, в която посочи, че е посредник в тристранната операция и че данъкът по доставката се дължи от придобиващия в тристранната операция;
4. лицето по т. 1 декларира доставката по т. 2 във V.-декларацията за съответния данъчен период.

Визирано е, че в чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС са посочени документите, с които трябва да разполага посредникът в тристранната операция. Сред тях, освен фактури и V.-декларация за съответния данъчен период, е посочено и писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени, в което са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, както и вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, или в случаите на транспорт на стоки чрез куриерска услуга - номер на товарителница. В алинея 3 на чл. 9 се съдържа законова фикция, съобразно която в случай, че посредникът в тристранната операция не се снабди с документите по ал. 2 до изтичането на данъчния период, следващ данъчния период, през който данъкът за вътреобщностното придобиване по чл. 62, ал. 2 от закона би станал изискуем, се счита, че вътреобщностно придобиване е с място на изпълнение на територията на страната, данъкът за което става изискуем от

посредника.

Направен е извода, че при **недоказаност на място на изпълнение в държавата членка на придобиващия по тристранната операция**, т. е. в случай, че посредникът не се е снабдил с необходимите документи, доказващи обстоятелства по чл.62, ал. 5 от ЗДДС, **то се счита, че вътреобщностното придобиване е с място на изпълнение на територията на страната и данъкът за В. става изискуем от посредника /чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС/**. Документирането на В. от посредника се извършва, съгласно чл. 113, ал. 12 от ППЗДДС, като посредникът отразява в дневника си за покупки фактурата, издадена от прехвърлителя в тристранната операция.

Направено е заключението, че спорът се свежда до въпроса разполага ли ревизираното лице като посредник в тристранните операции с годни писмени потвърждения, удостоверяващи че стоките са получени от придобиващите съгласно изискванията на чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС.

При ревизията е установено от справка за съпоставени данни за В. и получени услуги, декларирани от чужди търговци и данни от V. декларациите, подадени от български задължени лица (на ниво L2, в евро), че унгарският търговец H. S. C. G. KORLBOLT F. TERSASBG не е декларирал получени доставки от [фирма] за ревизираните периоди.

Посочено е, че по преписката са налични и три отговора от италианската данъчна администрация, предоставени по линия на международния обмен, в които е посочено, че италианският търговец S. A. DI A. EL H. C. е обект на разследване, защото се счита за липсващ търговец. Италианското дружество няма помещения, оборудване или стоки, необходими за извършване на предприемаческа дейност, и няма реално седалище на дружеството. Посочено е също, че този търговец няма фактури и няма платени данъци в Италия. Независимо, че запитванията са били във връзка с други контролни производства, същите са относими и към настоящата ревизия. Видно от извършената проверка за валидация на ДДС номера, италианското дружество, сочено като придобиващ, е регистрирано по ДДС в Италия от 19.01.2018 г. и отговорите на италианската администрация са относими към процесните доставки. По отношение на другия сочен за придобиващ – унгарското дружество H. S. C. G. KORLBOLT F. TERSASBG съгласно справката за валидация на

ДДС номера, същото е дерегистрирано по ДДС в У. от 30.07.2018г.. След тази дата няма издадени фактури от ревизираното лице към унгарския търговец.

Не са налице доказателства, сочещи че доставките от придобиващите са декларирани и обложени в У., съответно в Италия.

Посочено е, че представените потвърждения от придобиващите не представляват годно доказателство, отговарящо на изискванията на чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС, защото от представения неофициален превод на потвържденията от нидерландски език, в същите сочените придобиващи декларират, че получените стоки от продавача [фирма] по посочен номер и дата на фактура и номер на рама на автомобила, ще бъдат транспортирани до държавата - членка по местоназначение, без да е посочено кога, до коя държава - членка, не е попълнено и място на съставяне и получаване. Потвържденията са само с подпис за получател, без посочени име и качество, в което полага подпис за придобиващото дружество. Липсва и печат на придобиващото дружество.

За част от потвържденията към фактури с получател H. S. C. G. KORLBOLT F. TERSASEG е констатирана идентичност на подписите в потвържденията към фактури с получател S. A. DI A. EL H. C.. Направен е извода, че не са налице доказателства, които да доказват, че потвържденията произхождат именно от сочените дружества като придобиващи по тристранните сделки. Наличието на подпис от неидентифицирано лице върху бланка на декларация не може да се приеме за валидно волеизявление за получаване на стоки от придобиващия в тристранната операция. В декларациите за потвърждение липсва място на получаване и по нищо не личи, че автомобилите са получени в Н., както твърди жалбоподателят. Освен това в тях не се съдържа изявление, че стоките са транспортирани от Н., където е установен прехвърлителя, до У. и Италия, където са регистрирани придобиващите. В декларациите е посочено, че стоките по съответните фактури ще бъдат транспортирани до държава членка по местоназначение, без да е посочено конкретно коя държава, в кой момент и действително ли са транспортирани и т.н. Липсват доказателства за транспортиране на стоките до У., съответно до Италия, където са регистрирани по ДДС придобиващите.

С оглед изложеното е прието, че представените в хода на ревизията „потвърждения от придобиващите“ не притежават

материална доказателствена сила, тъй като с представянето им жалбоподателят цели удостоверяване на изгодни за себе си факти. Частният свидетелстващ документ се ползва с материална доказателствена сила само когато издателят му удостоверява неизгодни за себе си факти. Наличието на подпис от неидентифицирано лице върху изготвен бланкетен текст на декларация, не може да бъде прието за валидно волеизявление на придобиващия, още повече, че с представянето на този документ [фирма] цели ползване на благоприятни за него последици. В този смисъл потвържденията не съставляват годни доказателства, удостоверяващи, че придобиващите дружества реално са получили стоките, предмет на спорните тристранни операции. По реда на чл. 180 от **Гражданския процесуален кодекс** /ГПК/, частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица. В случай, че не може да бъде установена по категоричен начин автентичността на документа, той губи своята формална доказателствена сила, какъвто е и настоящият случай.

Счетено е, че представените документи не могат да бъдат квалифицирани като потвърждения по смисъла на чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС. Доказването на обстоятелството, че стоката действително е получена, изисква наличие на писмено потвърждение от придобиващия, което по безспорен начин да установява факта на получаване на конкретните стоки. В настоящия случай не е доказано изпълнение на посоченото изискване.

Маркирано е, че по доставките няма доказателства за разплащане в брой. Установено е, че по банкови сметки на дружеството не са постъпвали суми от клиенти и на са нареждани плащания към доставчици. Няма доказателства за водена търговска кореспонденция с придобиващите, договори, заявки и други документи.

Прието е, че от съвкупната преценка на всички събрани доказателства не се установява транспортиране и получаване на стоките до придобиващите в тристранните операции. След като посредникът не се е снабдил с документите по чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС по силата на чл. 9, ал. 3 от ППЗДДС се счита, че вътреобщностното придобиване е с място на територията на страната, данъкът за което е изискуем от посредника. В този

смисъл представеното с жалбата удостоверение от МВР, отдел „Пътна полиция“, за липса на регистрирани в Б. МПС на името на ревизираното лице е неотнормимо.

Има позоваване на практиката на Съда на Европейските общности във връзка с отправени до същия преюдициални запитвания по аналогични казуси /напр. Решение С-285/09; по обединени дела С-439/04 и С-440/04/. В случая не е доказано осъществяването на тристранни операции с посочените придобиващи, поради което органите по приходите обосновано са приели, че е налице вътреобщностно придобиване за стоките, закупени от съответните прехвърлители на стоките с място на изпълнение в Б. и съответно ДДС по това придобиване е изискуем от [фирма].

Посочено е, че на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 84 и чл. 86 от ЗДДС жалбоподателят е следвало да издаде протоколи по реда на чл. 117, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и да включи същите в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Видно от доказателствата по административната преписка осъществени В. с място на изпълнение в Република Б. са по фактури, издадени от доставчици /прехвърлители в Н. - В. А.'S B.V., E. B.V., NL C. G. B.V., A. S. V.O.F.

Визирано е, че мястото на изпълнение на В. е на територията на страната, когато стоките пристигат и превозът им завършва на територията на страната, но независимо от това, мястото на изпълнение на В. е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките е регистрирано по ЗДДС и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната /чл. 62, ал. 2 от ЗДДС/. В случаите, когато при придобиване на стоки от лица, регистрирани за целите на ДДС в други държави членки, българското дружество е предоставило на контрагентите си своя идентификационен номер по ЗДДС, за същото възниква задължение да начисли ДДС за В. с място на изпълнение на територията на страната, на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС, освен ако не докаже, че В. е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. За удостоверяване на обстоятелството, че В. е обложено в държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им, придобиващият по чл. 62 от закона следва да разполага с документ, издаден от компетентната администрация на държавата членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им. Такива доказателства не са представени

нито в хода на ревизионното производство, нито пред настоящата инстанция.

Посочено е, че в случаите, когато стоките, които подлежат на облагане като вътреобщностни придобивания, не пристигат в действителност и превозът им не завършва на територията на страната, не може да се счита, че за придобиванията възниква право на приспадане на данъчен кредит по общия ред на ЗДДС.

Ако лицето докаже, че това вътреобщностно придобиване е обложено и в държавата членка по пристигане на стоката, приложение намира специалният режим на корекции на чл. 62, ал. 4 от ЗДДС, разписан в чл. 10 от ППЗДДС, който се основава на механизъм за намаляване на начисления данък по чл. 62, ал. 2 от ЗДДС и чл. 9 от ППЗДДС, като позволява да се коригира двойното данъчно облагане. Предоставянето на право на приспадане по общия ред в този случай би могло да лиши чл. 62, ал. 4 от ЗДДС от полезно действие, тъй като лицето, след като се е ползвало от право на приспадане в страната /държавата членка, издала идентификационния номер/, вече не би имало интерес да установи облагането на разглежданото вътреобщностно придобиване в държавата членка по пристигане на пратката или на транспорта. Визирано е, че това би могло в крайна сметка да застраши прилагането на основното правило, според което при вътреобщностно придобиване мястото на облагане се намира в държавата членка на пристигане на пратката или на транспорта, а именно държавата членка на крайно потребление. Прието е, че не е налице право да приспадне данъчен кредит за начисления данък върху добавената стойност по вътреобщностно придобиване, при което стоките не пристигат в действителност и превозът им не завършва на територията на страната.

В посочения смисъл, има позоваване на решение на СЕС по съединени дела C-536/08 и C-539/08 от 22 април 2010г., съгласно което данъчно задължено лице, което е осъществило вътреобщностно придобиване на стоки под идентификационен номер, издаден в държава членка, различна от държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва и не е доказало, че придобиването е обложено в тази държавата членка, няма право да приспадне незабавно начисления ДДС по получено вътреобщностно придобиване. Правно релевантно според съда е дали стоката е пристигнала в държавата членка, издала идентификационния номер, предоставен от лицето, което

придобива стоките, като съдът не е отдавал значение на обстоятелството къде е пристигнала тази стока.

Посочено е, че обстоятелството, че в случаите при трансгранични операции, които имат усложнен характер и при които възможностите за осъществяване на фискален контрол на държавите членки и облагането на реалната крайна доставка са затруднени, чл. 62, ал. 2 от ЗДДС има роля на „защитна мрежа“, осигуряваща функционирането на механизма на ДДС, като елиминира възможността крайното потребление на стоката или услугата да не бъде обложено, като при начисляването на данъка при вътреобщностно придобиване на основание на цитираната норма приспадане на данъчен кредит не се следва, в който смисъл е и решение на СЕС по съединени дела C-536/08 и C-539/08 от 22 април 2010 г.

В тези случаи, когато лицето, което придобива стоките се е идентифицирало за целите на вътреобщностното придобиване с идентификационния си номер за данъка върху добавената стойност, издаден в страната, и същото не е доказало, че вътреобщностното придобиване е обложено в държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им /в настоящия случай Италия и У./ е налице загуба на данък върху добавената стойност в тази държава членка.

Посочено е, че разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС санкционира неспазването на задължението за начисляване на данък върху добавената стойност в друга държава членка при вътреобщностно придобиване, когато стоките пристигат и превозът им завършва на територията на тази друга държава членка. Предвид това начисленият по вътреобщностно придобиване данък върху добавената стойност е без право на приспадане на данъчен кредит.

С оглед изложеното оспорения РА е потвърден като правилен и законосъобразен.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е изслушано заключението на вещото лице Б., което съдът кредитира, но то не установява различни обстоятелства –същите касаят констатациите на вещото лице за осчетоводявания на плащанията и на самите фактури в счетоводството на РЛ, което не е спорно и е отразено в ревизионния акт. Все пак видно от експертизата - осчетоводяване на покупките и извършените плащания към доставчиците/прехвърлителите от [фирма] към В. А.'S B.V. - Н. в

счетоводството на РЛ се установяват от хронологичния регистър от 01.03.2018г. до 31.13.2019г. по кредита на сметка 401-Доставчици, аналитична партида: В. А.'S B.V.(стр.271-272 от приложенията) на **34 броя фактури на обща стойност 438 301,51 лв.**, като за стопанската операция покупки на автомобили е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 304 - Стоки К-т с/ка 401-Доставчици От приложените към делото оборотни ведомости на [фирма] за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г.(от стр. 5 до стр. 19 от приложенията) се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 304. Посочено е, че процесите фактури са платени в брой от страна на [фирма] като за стопанската операция плащане на стойността по фактурите на доставчиците е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 401 - Доставчици К-т с/ка 501-Каса в лева. От приложените към делото оборотни ведомости на А. Т. Е.“ Е. за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г. се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 501 Е. B.V. – Н.. Счетоводните записвания в счетоводството на [фирма] се установяват от хронологичния регистър от 01.03.2018г. до 31.13.2019г. по кредита на сметка 401-Доставчици, аналитична партида: **Е. B.V.**(стр.263-264 от приложенията) на **21 броя фактури на обща стойност 297 611,36 лв.**, като за стопанската операция покупки на автомобили е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 304 - Стоки К-т с/ка 401-Доставчици. От приложените към делото оборотни ведомости на [фирма] за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г.(от стр. 5 до стр. 19 от приложенията) се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 304. Процесите фактури са платени в брой от страна на [фирма] като за стопанската операция плащане на стойността по фактурите на доставчиците е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 401 - Доставчици К-т с/ка 501-Каса в лева.

В.л. е посочило, че от приложените към делото оборотни ведомости на А. Т. Е.“ Е. за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г. се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 501. **NL C. G. B.V. – Н..** Счетоводните записвания в счетоводството на [фирма] се установяват от хронологичния регистър от 01.03.2018 г. до 31.13.2019 г. по кредита на сметка 401-Доставчици, аналитична партида: **NL C. G. B.V.** (стр.265 от приложенията) на **4 броя фактури на обща стойност**

61 706,43 лв., като за стопанската операция покупки на автомобили е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 304 - Стоки К-т с/ка 401-Доставчици. От приложенияте към делото оборотни ведомости на [фирма] за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за М. 01, 02 И 03. 2019г.(от стр. 5 до стр. 19 от приложенията) се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 304. Процесиите фактури са платени в брой от страна на [фирма] като за стопанската операция плащане на стойността по фактурите на доставчиците е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 401 - Доставчици К-т с/ка 501-Каса в лева.

В.л. сочи, че от приложенияте към делото оборотни ведомости на [фирма] за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г. се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 501. **A. S. V.Q.F. – Н.** Счетоводните записвания в счетоводството на [фирма] се установяват от хронологичния регистър от 01.03.2018 г. до 31.13.2019 г. по кредита на сметка 401-Доставчици, аналитична партида: A. S. V.O.F. (стр.276 от приложенията) на **5 броя фактури на обща стойност 88 794,68лв.**, като за стопанската операция покупки на автомобили е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 304 - Стоки К-т с/ка 401-Доставчици.

Визира се, че от приложенияте към делото оборотни ведомости на [фирма] за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г.(от стр. 5 до стр. 19 от приложенията) се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 304. Процесиите фактури са платени в брой от страна на [фирма] като за стопанската операция плащане на стойността по фактурите на доставчиците е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 401 - Доставчици К-т с/ка 501-Каса в лева От приложенияте към делото оборотни ведомости на А. Т. Е.“ Е. за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019 г. се констатира съответствие на салдата по сметки 401 и 501.

За осчетоводяването на продажбите и извършеване плащания от клиентите/придобиващите от [фирма] към Н. S. C. G.- У. – е посочено, че от счетоводните записвания в счетоводството на [фирма] се установяват от хронологичния регистър от 01.03.2018 г. до 31.13.2019 г. по кредита на сметка 411-Клиенти, аналитична партида: Н. S. C. G. (стр. 262 от приложенията) на **17 броя фактури на обща стойност 221 693,33 лв.** като за стопанската операция продажба на автомобили е направено следното

счетоводно записване: Д-т с/ка 411- Клиенти К-т с/ка 702- Приходи от продажби на стоки Изписването на продадените автомобили е стопанска операция, която е осчетоводена както следва: Д-т с/ка 702- Приходи от продажба на стоки К-т с/ка 304- Стоки. От приложените към делото оборотни ведомости на [фирма] за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019 г. (от стр. 5 до стр. 19 от приложенията) се констатира съответствие на салдата по сметки 411, 702 и 304. Процесиите фактури са платени в брой от страна на [фирма] като за стопанската операция плащане на стойността по фактурите на доставчиците е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 501- Каса в лева К-т с/ка 411- Клиенти.

От приложените към делото оборотни ведомости на А. Т. Е.“ Е. за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г. се констатира съответствие на салдата по сметки 501 и 411 за **S. A. D.- Италия** Счетоводните записвания в счетоводството на [фирма] се установяват от хронологичния регистър от 01.03.2018г. до 31.13.2019г. по кредита на сметка 411-Клиенти, аналитична партида: **S. A. (стр.268 до 270 от приложенията) на 47 броя фактури на обща стойност 667 231,42 лв.** като за стопанската операция продажба на автомобили е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 411- Клиенти К-т с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки“. Изписването на продадените автомобили е стопанска операция, която е осчетоводена както следва: Д-т с/ка 702- Приходи от продажба на стоки К-т с/ка 304- Стоки От приложените към делото оборотни ведомости на [фирма] за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019г.(от стр. 5 до стр. 19 от приложенията) се констатира съответствие на салдата по сметки 411, 702 и 304. Процесиите фактури са платени в брой от страна на [фирма] като за стопанската операция плащане на стойността по фактурите на доставчиците е направено следното счетоводно записване: Д-т с/ка 501- Каса в лева К-т с/ка 411 - Клиенти От приложените към делото оборотни ведомости на А. Т. Е.“ Е. за м. 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10 и 11. 2018 г., както и за м. 01, 02 и 03. 2019 г. се констатира съответствие на салдата по сметки 501 и 411.

Въз основа на гореизложеното в.л. е посочило в заключителната си част, че в счетоводството на [фирма] фактурите от доставчиците/прехвърлителите и клиентите/придобиващите са осчетоводени редовно и правилно съгласно изискванията на

счетоводното законодателство. Също така, че плащанията по фактурите във връзка с покупките и продажбите на стоките-автомобили са извършени в брой осчетоводени редовно и правилно съгласно изискванията на счетоводното законодателство.

Следователно от фактическа и правна страна СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място РА е издаден от органа възложил ревизията и от органа, който я е извършил, поради което се констатира, че се касае за валиден по смисъла на чл.119, ал.1 от ДОПК акт. Същият съдържа необходимите реквизити, както и е мотивиран.

Не са допуснати релевираните процесуални нарушения, както и относимите факти са изяснени напълно. В тази връзка не се споделят възраженията в жалбата, че резултатите от чуждестранните приходни администрации –не са надлежно приобщени. Дори РЛ да не е уведомено за отговорите- то това не е съществено процесуално нарушение, тъй като се касае за официални документи, върху чието издаване и съдържание- РЛ не може да повлияе. Няма как същото например да установи и не е установило и пред настоящата инстанция различни от изнесените от данъчните администрации - обстоятелства. Напр., че чуждестранното лице има офис към момента на удостоверяването му от чуждата приходна агенция. Непроменена остава констатацията, че италианското дружество няма помещения, оборудване или стоки, необходими за извършване на предприемаческа дейност, има реално седалище на дружеството. Посочено е също, че този търговец няма фактури и няма платени данъци в Италия. Независимо, че запитванията са били във връзка с други контролни производства /л.297 и сл.папка пр.2./, същите са относими и към процесната ревизия, защото касаят един субект и процесния данъчен период. Правилно е констатирано, че от извършената проверка за валидация на ДДС номера, италианското дружество, сочено като придобиващ, е регистрирано по ДДС в Италия от 19.01.2018г. и отговорите на италианската администрация са относими към процесните доставки. Същите са изводите и за другия сочен за придобиващ – унгарското дружество H. S. C. G. KORLBOLT F. TERSASBG, съгласно справката за валидация на ДДС номера, същото е дерегистрирано по ДДС в У. от 30.07.2018 г.. След тази дата няма издадени фактури от ревизираното лице към унгарския търговец.

Позоваването в жалбата на нарушение на чл.17, ал.1 т.2 от ДОПК също не е състоятелно. Нормата регламентира в последното предложение страните да бъдат предупредени за последиците от неизпълнение на задълженията им по този кодекс, а именно, че доставките няма да се третират като тристранни. Как ще се третират изначално не може да се даде отговор, което стана след събирането на доказателства и анализирането им конкретно на етап РД. Със същия РЛ е започнато, не се е възползвало от правото си да възрази. Правото на РЛ по чл.17, ал.1 т.2 от ДОПК не е реципрочно и не поражда задължение за органа, както това по чл.124, ал.1 от ДОПК за задължително уведомяване, което ако не се изпълни е съществено процесуално нарушение.

Не са налице доказателства, сочещи че доставките от придобиващите са декларирани и обложени в У., съответно в Италия.

Спорът е как следва да се третират представените доказателства – вкл. дали да се кредитират потвържденията и съответно да се даде отговор на въпроса – къде е мястото на изпълнение.

Във връзка с последното трябва да се има предвид, че органите по приходите и ответникът са приели, че на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС **мястото на изпълнение е на територията на страната** и данъкът е изискуем от посредника в тристранната операция.

СЪДЪТ от правна страна намира, че правилно е приложена нормата на чл.62, ал.2 от ЗДДС. Правилно органите по приходите са приели, че РЛ не разполага с годни доказателства по чл.9, ал.2 т.4 от ППЗДДС. Безспорно е, че представените потвърждения не отговарят на изискванията, разписани в закона /л.166 и сл., л.101 и сл. папка 1/. В същите се декларира, че получените стоки от продавача [фирма] по посочен номер и дата на фактура и номер на рама на автомобила, ще бъдат транспортирани до държавата - членка по местоназначение, без да е посочено кога, до коя държава - членка, не е попълнено и място на съставяне и получаване. Посочен е текст, че клиентът е готов да предостави допълнително информация за местоназначението на стоките по искане на холандските данъчни власти. Потвържденията са само с подпис за получател, без посочени име и качество, в което полага подпис за придобиващото дружество. Липсва и печат на придобиващото дружество. В този аспект при липсата на годни доказателства по ал.2 на чл.9 от ППЗДДС е приложима **фикцията по ал.3 на чл.9 от ППЗДДС** и за вътрешнообщностното

придобиване се счита мястото на изпълнение територията на страната ни и съответно данъкът става изискуем тук /в този смисъл е решение №4998 от 26.05.22г. по адм.дело №8083/21г. на I о. на ВАС по идентичен случай/. Ето защо е неотнормимо дали в действителност – автомобилите се намират в страната и дали са регистрирани, каквито данни се черпят в удостоверение рег.№433200-39571 от 09.04.2021г.. В същия смисъл е и решение на СЕС по съединени дела С-536/08 и С-539/08 от 22 април 2010г., съгласно което данъчно задължено лице, което е осъществило вътреобщностно придобиване на стоки под идентификационен номер, издаден в държава членка, различна от държавата членка, в която стоките пристигат или превозът им завършва и не е доказало, че придобиването е обложено в тази държавата членка, няма право да приспадне незабавно начисления ДДС по получено вътреобщностно придобиване. Следователно –ирелевантно е къде в действителност са пристигнали колите, дали в БГ, като относимо е дали стоката е пристигнала в държавата членка, издала идентификационния номер, предоставен от лицето, което придобива стоките.

Направената СЕ по никакъв начин не променя направените констатации. Същата дава отговора на въпроса как са осчетоводени в счетоводството на РЛ съответните операции. Не е спорно, че процесните продажби са намерили счетоводно отражение в сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“, съответно и по фактурите е отразено плащането в брой по сметка 501 „Каса в лева“. Констатациите се отнасят за посочените дружества без изключение –от Н., от У. и от Италия. Направените изводи на база на редовното счетоводно отчитане обаче не доказват, че съответната стопанска операция е осъществена. Няма данни при плащането в брой – да има съставени конкретни документи. В действителност за нередовностите при другите съконтрахенти- липса на офис, персонал, липсващ търговец- не може да се държи отговорно РЛ, но всички тези обстоятелства се преценяват, за да може да се формира извода зад фактурираните доставки дали стои реална операция. Видно е, че няма никаква обективна следа, освен счетоводните записвания, за това как е вървяла комуникацията с тези чуждестранни дружества. В действителност РЛ сочи, че това е ставало чрез „Й.-ап“, но с оглед стойността на фактурираните автомобили /за това виж писмените обяснения на управителя на РЛ на л.278, папка2 пр. - 2 241 100 евро, 152 200евро, 31 550евро, 45

400евро/ – би следвало да има писмена диря за доказване на отношенията между страните, включително и плащането. Установено е, че това не е ставало по сметките на РЛ. В.л. констатира само плащане, но не данни за реалното му извършване, а осчетоводяването на такова в брой. Несъстоятелно е да се твърди, че за нито един от 64-та автомобилта няма писмени данни за закупуването им от Х. и продаването им в У. и Италия. Дори тези отношения да не са намерили писмено отражение –то от РЛ не са ангажирани и гласни доказателства, за да може да се потвърди, че именно управителят е комуникирал с двете други страни. Не е ясно и как клиентите му в Италия и У. са го избирали, за да може именно той да закупи избрания от тях автомобил в Х. и да им го транспортира. За тази дейност следва да има някакво оповестяване, за да могат да предпочетат и възложат това на посредника от Б.. Също по отношение на твърденията за транспорта на автомобилите -управителят на РЛ, по повод липсващия реквизит в потвържденията - сочи, че на собствен ход е закарал автомобилите от едното място до другото т.е. от Х. към Италия и У., но отново трябва да има някакви доказателства. Касае се за определено разстояние, по време на което следва да има разписка/бон за заредено гориво, закупувани консумативи, храна, напитки. Несъстоятелно е да се твърди, че при транспортирането на 64-та автомобилта никъде лицето например не се е наложило да плаща с карта, да не е ползвало определени услуги, за което да представи документ. Във връзка с начина на транспорт –се установяват и противоречия – в писмените си обяснения от 06.08.2020г. на л.278, папка 2 управителят Р.П. сочи, че колите се товарят на автовоз, а в жалбата до съда/по повод констатацията в решението на ОДОП, че в потвърждението не е посочен № на автовоза/ променя тезата си и вече твърди, че ги е извозил сам. Изложените обстоятелства следва да се преценят на фона на данните за дружествата в Италия и У. –унгарското дружество не е декларирано доставките, deregистрирано е от 30.07.2018г., италианското дружество е липсващ търговец, без служители, офис, няма издадени фактури, няма заплатени данъци. Няма потвърждения от получателите, тъй като представените такива нямат печат, нямат данни от кое лице, служител на тези дружества изхождат. Към са получени, отделно и няма данни от къде, поради което и не са кредитирани правилно от органите по приходите. Следователно – самата дейност по избирането на холандските МПС, закупуването им вкл.плащане,

повторното им предлагане в У. и Италия, транспортирането им – е напълно фантомна, а касае оборот за хиляди евро, които видно от обясненията на Р.П. от 03.09.2020г. на л.259 за разплащанията са ставали на ръка в [населено място], Х.. Видно от фактурите – л.229 папка пр. и сл.- стойността напр. на л.а. „Рено“ –фактура №[ЕГН] от 19.03.2019г. е 6 200евро, също на останалите по 6 500евро, -л.223, 222 и т.н. Видно е, на 19.03.2019г са издадени 9-фактури за 9 автомобила с обща стойност от 50 250 евро, която е платена в брой, без платеца да се подsigури с разписка за това. Отделно закупените наведнъж 9 автомобила как са транспортирани –на самоход е неясно –кой първи, втори и т.н..По реалистично и икономически оправдано е първото обяснение, че са извозени с автовоз. Като цяло може да се обобщи, че за нито един от етапите –няма нито една писмена следа, освен дейността от осчетоводяването им, по отношение на която РЛ проявява прилежност. Отделно и двата търговеца –крайни получатели, макар да извършват дейност по регулярно закупуването на автомобили –са неизрядни: няма осчетоводяване, нямат офиси, нямат персонал, не плащат данъци.

С оглед изложеното може да се обобщи, че правилно органите по приходите са заключили, че липсват доказателства за извършени от [фирма] тристранни операции, в качеството на посредник с придобиващи H. S. C. G. KORLEBOLT F. TERSASBG - У. и S. A. DI A. EL H. C. – Италия. Обосновано е прието, че поради недоказване на обстоятелствата по чл. 62, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС, на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС мястото на изпълнение е на територията на страната /въз основа на посочената фикция/ и данъкът е изискуем от посредника в тристранната операция или дължимия данък за периода е в размер на 177 296,01 лв. и лихви - 41 578,78лв..

Следователно – жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли, ведно с последиците –присъждането на исканото юрк.възнаграждение от 4718лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна **ЖАЛБАТА НА** „А. Т. Е.“ ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление С., [улица] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220320001908-091-001 от 14.01.2021г. издаден от Ф. С. Й., началник сектор възложил ревизията и от Т. Н. В.- главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, В

ЧАСТТА му потвърдена с РЕШЕНИЕ №695 от 29.04.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“, с който ревизионен акт са установени задължения по ЗДДС за непризнато участие на ревизираното лице като посредник в тристранни операции общо в размер на 218 874,79лв., в т.ч. за ДДС в размер на 177 296,01 лв. и лихви - 41 578,78лв..

ОСЪЖДА „А. Т. Е.“ ЕИК [ЕИК] със седалище и адрес на управление С., [улица] –да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение от 4718лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ, от връчването ме. Преписи на страните.

Съдия: